

عنوان مقاله:

ایجاد جمعیت پایه برنامه اصلاح نژاد در ماهیان

محل انتشار:

مجله بهره برداری و پرورش آبزیان، دوره 8، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سید حسین مرادیان - موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، مرکز تحقیقات ژنتیک و اصلاح نژاد ماهیان سردآبی شهید مطهری، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی،

رقیه محمودی - استادیار پژوهشی، مرکز تحقیقات ژنتیک و اصلاح نژاد ماهیان سردآبی شهید مطهری، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، یاسوج، ایران،

خلاصه مقاله:

برنامه های اصلاح نژاد مبتنی بر انتخاب پتانسیل عظیمی در افزایش سودآوری آبزی پروری دارند. ایجاد یک جمعیت پایه با تنوع ژنتیکی بالا، اولین، مهمترین و حیاتی ترین مرحله در شروع یک برنامه اصلاح نژاد است. استفاده از یک جمعیت اولیه با تنوع ژنتیکی خیلی بالا، اجتناب از بروز همخوانی سریع را تضمین می کند و احتمال پاسخ ژنتیکی بلند مدت را به بیشترین مقدار می رساند. مقایسه عملکرد جمعیت های موجود می تواند به عنوان اولین مرحله در تشکیل یک جمعیت پایه مصنوعی مطرح باشد. جمعیت پایه باید تلفیقی از ویژگی های زیرجمعیت ها را داشته باشد و نسل پایه باید از میان بهترین افراد جمعیت های مختلف انتخاب شوند. در گذشته جمعیت های پایه از طریق جمع آوری تعداد یکسان ماهیان، از هر کدام از نژادهای وحشی ایجاد می شد. با این وجود، امروزه در مورد برخی گونه ها، نژادهای بهبود یافته در دسترس است و در نتیجه می توان از میانگین داده های فنوتیپی صفات مهم اقتصادی به عنوان معیاری جهت بهینه سازی نمونه برداری در زمان تشکیل جمعیت پایه استفاده نمود. علاوه بر این، دسترسی به اطلاعات ژنتیکی ژنوم گونه های مختلف آبزیان می تواند در بهبود ارزیابی روابط درون و بین نژادهای موردنظر و در نتیجه درصد افرادی که از هر نژاد باید انتخاب شوند کمک کند. در مجموع می توان در راستای افزایش واریانس صفات مرتبط با بیماری و کیفیت گوشت از استراتژی های وابسته به نشانگرهای مولکولی استفاده نمود، در حالی که برای صفاتی همانند رشد می توان از اطلاعات فنوتیپی بهره گرفت.

کلمات کلیدی:

انتخاب، بهگزینی، آبزی پروری، همخوانی، تنوع ژنتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/955330>

